

CAPALTARD

L'incendi de la posta s'apaga lentament,
el bon pagès els bous deslliga de l'arada;
joiós, al cap del camp, esguarda la llaurada
i, sobre el jorn que's mor, canta alegrement.

Potser pensa en l'amor que estima ferventment,
car la seva cançó té un aire de sagrada
que li dóna esperances, com la terra girada
que té davant dels ulls i mira somrient.

La rústega masia s'aixeca enmig d'un pla.
Bon home pren els bous i marxa camí enllà
cantant dintre el misteri d'altra solitud.

L'amor surt a la porta voltada de repòs,
la llar es tota plena del goig que hi duu l'espòs,
la fumerola dreta s'encaira en la quietud.

Laira na nai na na na ira na na.

Perarnau, Salvador. "Capaltard".